

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.357 van 7 november 2016
in de zaak A. 212.953/IX-8423**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën
die woonplaats kiest bij
de Centrale Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy - Toren B
Koning Albert II-laan 33 bus 15

Tussenkomende partij :

1. Walter DECOSTER
 woonplaats kiezend te 3012 Wilsele
 Prosper Vanlangendoncklaan 24
2. Gerda VERVECKEN
 woonplaats kiezend te 2950 Kapellen
 Rubensheide 50
3. Wim VOS
 woonplaats kiezend te 9450 Haaltert
 Herenthoutdreef 3

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 juni 2014, strekt tot de
nietigverklaring van:

1. het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Wim Vos wordt benoemd tot
 adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;

2. de beslissing van 7 mei 2014 van de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën waarbij Wim Vos wordt aangewezen in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie en waarbij de administratieve standplaats (Gent) wordt bepaald;
3. het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Gerda Vervecken wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;
4. de beslissing van 7 mei 2014 van de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën waarbij Gerda Vervecken wordt aangewezen in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie en waarbij de administratieve standplaats (Gent) wordt bepaald;
5. het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Jan Helsen wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;
6. de beslissing van 7 mei 2014 van de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën waarbij Jan Helsen wordt aangewezen in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie en waarbij de administratieve standplaats (Antwerpen) wordt bepaald;
7. het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Walter Decoster wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;
8. de beslissing van 7 mei 2014 van de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën waarbij Walter Decoster wordt aangewezen in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie en waarbij de administratieve standplaats (Antwerpen) wordt bepaald.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Walter Decoster, Gerda Vervecken en Wim Vos hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 september 2014. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 juni 2016.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partij, attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij en de eerste en tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is adviseur bij een fiscaal bestuur van de FOD Financiën.

3.2. Met een bericht in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011 worden een aantal betrekkingen van adviseur-generaal (klasse A4), in competitie gesteld. Het betreft onder meer acht betrekkingen waaraan de functie is verbonden van ‘adviseur-generaal strijd tegen de fiscale fraude – directeur’ bij de buitendiensten van de administratie van de Bijzondere Belastinginspectie (Algemene Administratie van de strijd tegen de fiscale fraude), waaronder twee betrekkingen voor de afdeling ‘operaties strijd tegen de fiscale fraude’ (één te Antwerpen en één te Gent) en twee betrekkingen voor de afdeling ‘juridische zaken’ (één te Antwerpen en één te Gent).

De in de incompetitiestelling vastgelegde selectieprocedure omvat de volgende vier fasen:

1. Onderzoek van de ontvankelijkheid van de kandidatuur; deze fase is eliminerend.

2. Evaluatie van de technische en generieke competenties:

In het kader van de evaluatie van de technische competenties dienen de kandidaten te antwoorden op vragen betreffende de materies en de technische competenties van het gesolliciteerde profiel.

In het kader van de evaluatie van de generieke competenties dienen de kandidaten testen uit te voeren die kunnen bestaan uit een situationele beoordelingstest en een ‘*test in-basket*’ (simulatieoefeningen).

Voor elk van de evaluaties (technische en generieke) dienen de kandidaten minimum 60% te behalen om geselecteerd te worden en de procedure verder te mogen zetten.

3. Integratie (samenvoeging) door de dienst Bevorderingen van de resultaten van de evaluaties van de technische en generieke competenties, op basis waarvan door het directiecomité een klassement wordt opgesteld van de kandidaten en per functieprofiel/lokalisatie de tien beste resultaten worden geïdentificeerd.

Desgevallend kunnen deze kandidaten uitgenodigd worden voor een aanvullende evaluatie om onder meer na te gaan hoe zij hun competenties en hun persoonlijke en interpersoonlijke werkwijze in de praktijk brengen.

4. Interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde.

Dit interview zal toelaten de motivatie van de kandidaat met betrekking tot de gesolliciteerde betrekking(en) te evalueren en de vereiste technische en generieke competenties per gepostuleerd functieprofiel op een geïntegreerde manier te onderzoeken.

Tijdens dit interview zal er eveneens rekening worden gehouden met de elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaat evenals met het aan zijn functionele chef gevraagde advies met betrekking tot zijn functioneren in zijn huidige opdrachten en taken.

3.3. Op 10 juni 2011 stelt Jan Helsen zich kandidaat voor de twee betrekkingen te Antwerpen.

Op 14 juni 2011 stellen de eerste tussenkomende partij en de tweede tussenkomende partij zich kandidaat voor de voornoemde vier betrekkingen te Antwerpen en Gent.

Op 15 juni 2011 stelt de derde tussenkomende partij zich kandidaat voor de twee betrekkingen te Gent.

Op 17 juni 2011 stelt verzoeker zich kandidaat voor de voornoemde vier betrekkingen te Antwerpen en Gent.

3.4. Nadat zij hebben deelgenomen aan de evaluatie van de generieke competenties, worden op 23 september 2011 verzoeker, de tussenkomende partijen en Jan Helsen op de hoogte gebracht van het feit dat zij hiervoor geslaagd zijn. Daarbij wordt hen tevens het resultaat van deze evaluatie ter kennis gebracht. Verzoeker behaalt 12,5/20, de eerste tussenkomende partij 12,5/20, de tweede tussenkomende partij 14/20, de derde tussenkomende partij 14/20 en Jan Helsen 14/20.

3.5. Nadat zij hebben deelgenomen aan de evaluatie van de technische competenties, worden op 20 juli 2012 verzoeker, de tussenkomende

partijen en Jan Helsen op de hoogte gebracht van het feit dat zij hiervoor geslaagd zijn en dat zij zullen worden uitgenodigd voor een interview.

3.6. Op 29 april 2013 brengt de functionele chef van de eerste tussenkomende partij een advies uit met betrekking tot haar functioneren in haar actuele functie.

Op 29 april 2013 brengt de functionele chef van Jan Helsen een advies uit met betrekking tot zijn functioneren in zijn actuele functie.

3.7. Met een e-mail van 2 mei 2013 worden verzoeker, de tussenkomende partijen en Jan Helsen door de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie uitgenodigd voor een interview, dat zal toelaten om hun motivatie aangaande de gesolliciteerde betrekking te evalueren en om de vereiste technische en generieke competenties per functieprofiel op een geïntegreerde manier te onderzoeken. In deze e-mail wordt voorts erop gewezen dat tijdens dit interview eveneens rekening zal worden gehouden met de elementen uit hun persoonlijk dossier en het aan hun functionele chef gevraagde advies met betrekking tot hun functioneren in hun huidige opdrachten en taken.

3.8. Op 7 mei 2013 brengt de functionele chef van de tweede tussenkomende partij een advies uit met betrekking tot haar functioneren in haar actuele functie.

3.9. Op 14 mei 2013 brengt de functionele chef van de derde tussenkomende partij een advies uit met betrekking tot haar functioneren in haar actuele functie.

3.10. Op 21 mei 2013 brengt de functionele chef van verzoeker een advies uit met betrekking tot zijn functioneren in zijn actuele functie.

3.11. Op 3, 4 en 5 juni 2013 worden verzoeker, de tussenkomende partijen en Jan Helsen geïnterviewd door de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie.

3.12. Op 17 oktober 2013 bezorgt de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie een nota aan het directiecomité waarin voor elke betrekking een kandidaat wordt voorgesteld:

- de derde tussenkomende partij voor de betrekking van adviseur-generaal strijd tegen de fiscale fraude - directeur (A4 - ...) - Gent - afdeling 'operaties strijd tegen de fiscale fraude';
- de tweede tussenkomende partij voor de betrekking van adviseur-generaal strijd tegen de fiscale fraude - directeur (A4 - ...) - Gent - afdeling 'juridische zaken';
- Jan Helsen voor de betrekking van adviseur-generaal strijd tegen de fiscale fraude - directeur (A4 - ...) - Antwerpen - afdeling 'operaties strijd tegen de fiscale fraude';
- de eerste tussenkomende partij voor de betrekking van adviseur-generaal strijd tegen de fiscale fraude - directeur (A4 - ...) - Antwerpen - afdeling 'juridische zaken'.

3.13. Op 25 oktober 2013 beslist het directiecomité van de FOD Financiën "om unaniem – bij geheime stemming – het in de voornoemde nota opgenomen voorstel te volgen, om de redenen zoals die daar worden vermeld".

3.14. Op 26 november 2013 worden aan verzoeker de voorstellen betekend die het directiecomité heeft uitgebracht met het oog op benoemingen tot adviseur-generaal in de voornoemde betrekkingen.

3.15. Op 3 december 2013 worden deze voorstellen opnieuw aan verzoeker betekend omdat een door de FOD Financiën uitgevoerde controle heeft uitgewezen dat mogelijk één van de bijlagen ervan door een materiële fout onvolledig werd afgedrukt. Daarbij wordt tevens de door verzoeker exact behaalde score voor de evaluatie van de technische competenties door Selor gevoegd.

3.16. Op 29 en 30 november 2013 vraagt verzoeker inzage en afschrift van zijn volledige dossier en van de dossiers met kandidaatstelling van de overige kandidaten, alsook van de documenten waarop het directiecomité heeft gesteund voor de klassering van de verschillende kandidaten.

3.17. Op 5 december 2013 krijgt verzoeker een kopie van stukken uit zijn postulatiedossier en dat van de tussenkomende partijen en Jan Helsen.

3.18. Op 11 december 2013 dient verzoeker bezwaar in tegen de door het directiecomité op 25 oktober 2013 gedane voorstellen.

3.19. Op 10 januari 2014 wordt verzoeker gehoord door het directiecomité.

3.20. Op 20 maart 2014 bezorgt de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie een nota aan het directiecomité waarin de door verzoeker in zijn bezwaarschrift geuite grieven worden beantwoord.

3.21. Tijdens de vergadering van 21 maart 2014 van het directiecomité wordt het bezwaar van verzoeker onderzocht. Het directiecomité beslist dat verzoeker geen nieuwe elementen in zijn bezwaarschrift heeft aangebracht die een wijziging van het oorspronkelijk voorstel verantwoorden en klasseert zijn bezwaarschrift zonder gevolg in het dossier.

3.22. Met een nota van 26 maart 2014 bezorgt de voorzitter van het directiecomité de benoemingsvoorstellen tot adviseur-generaal, alsook de ontwerpen van benoemingsbesluit aan de minister van Financiën.

3.23. Bij koninklijk besluit van 4 april 2014 wordt de derde tussenkomende partij met ingang van 1 mei 2014 benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën. Het betreft het eerste bestreden besluit.

Bij koninklijk besluit van 4 april 2014 wordt de tweede tussenkomende partij met ingang van 1 mei 2014 benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën. Het betreft het derde bestreden besluit.

Bij koninklijk besluit van 4 april 2014 wordt Jan Helsen met ingang van 1 mei 2014 benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën. Het betreft het vijfde bestreden besluit.

Bij koninklijk besluit van 4 april 2014 wordt de eerste tussenkomende partij met ingang van 1 mei 2014 benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën. Het betreft het zevende bestreden besluit.

3.24. Bij beslissing van 7 mei 2014 wijst de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën de derde tussenkomende partij met ingang van 1 mei 2014 aan in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie. De administratieve standplaats wordt vastgelegd te Gent. Het betreft de tweede bestreden beslissing.

Bij beslissing van 7 mei 2014 wijst de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën de tweede tussenkomende partij met ingang van 1 mei 2014 aan in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie. De administratieve standplaats wordt vastgelegd te Gent. Het betreft de vierde bestreden beslissing.

Bij beslissing van 7 mei 2014 wijst de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën Jan Helsen met ingang van 1 mei 2014 aan in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie. De administratieve standplaats wordt vastgelegd te Antwerpen. Het betreft de zesde bestreden beslissing.

Bij beslissing van 7 mei 2014 wijst de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën de eerste tussenkomende partij met ingang

van 1 mei 2014 aan in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Bijzondere Belastinginspectie. De administratieve standplaats wordt vastgelegd te Antwerpen. Het betreft de achtste bestreden beslissing.

3.25. In het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2014 worden de voornoemde koninklijke besluiten van 4 april 2014 alsook de aanwijzingsbesluiten van 7 mei 2014 bij uittreksel bekendgemaakt.

3.26. Naar aanleiding van een nieuwe incompetitiestelling die werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 april 2014 wordt verzoeker bij koninklijk besluit van 11 maart 2015 zelf benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4), en dit met ingang van 1 april 2015.

3.27. Bij beslissing van 27 maart 2015 van de voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën wordt verzoeker met ingang van 1 april 2015 aangewezen in een betrekking bij de buitendiensten van de algemene administratie van de Fiscaliteit. Zijn administratieve standplaats wordt vastgelegd te Aalst.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De derde tussenkomende partij werpt het verlies van het direct en wettig belang van verzoeker op, aangezien verzoeker eind oktober 2014 door het directiecomité ook werd voorgedragen voor eenzelfde benoeming tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën. Bij een daaropvolgende effectieve benoeming van verzoeker tot adviseur-generaal verliest verzoeker dan ook zijn actueel, direct en wettig belang om de vernietiging te vragen van de vier thans bestreden koninklijke besluiten van 4 april 2014.

4.2. In ondergeschikte orde stelt de derde tussenkomende partij dat verzoeker enkel nog belang kan hebben bij de door hem gevraagde vernietiging

van de vier bestreden aanwijzingsbeslissingen. Hieromtrent heeft verzoeker in zijn verzoekschrift echter geen enkel specifiek argument aangehaald om ook deze beslissingen vernietigd te zien. De door hem aangevoerde middelen betreffen namelijk enkel de vier koninklijke besluiten van 4 april 2014 waarin geen toewijzing aan een administratie noch aan een standplaats gebeurden.

5. Naar aanleiding van de benoeming van verzoeker tot adviseur-generaal (klasse A4) en diens aanwijzing in een betrekking bij de buitendiensten van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit met administratieve standplaats te Aalst, heeft de auditeur-verslaggeefster verzoeker gevraagd naar het belang waarover hij nog meent te beschikken bij zijn beroep tot nietigverklaring.

Hierop heeft verzoeker het volgende geantwoord:

“Niettegenstaande de heer XXXX op 1 april 2015 benoemd werd tot adviseur-generaal bij de Algemene Administratie van de Fiscaliteit (AAFISC), beschikt hij over een actueel, persoonlijk en rechtstreeks belang bij het ingestelde beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.

Zoals vermeld in het verzoekschrift tot nietigverklaring d.d. 30/06/2014 heeft dit belang vnl. betrekking op de persoonlijke negatieve morele en financiële repercussies ten gevolge van de bestreden besluiten.

Dit persoonlijk, rechtstreeks, griefhoudend en geoorloofd belang, en de hiermee verbonden negatieve morele en financiële repercussies, kunnen als volgt verder worden toegelicht:

1. Morele repercussies:

*De heer XXXX werd op 1 april 2015 benoemd bij de Algemene Administratie van de Fiscaliteit (AAFISC) en dus niet bij Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie (AABBI), zoals voorzien in de bestreden besluiten en waarvoor hij sinds 1997 werkzaam was.

Zoals genoegzaam uit voormeld verzoekschrift tot nietigverklaring blijkt (cf. punt 5.3.3.), had de heer XXXX een gedegen en specifieke expertise inzake fraudebestrijding bij de AABBI opgebouwd (gedurende 15 jaar als dienstchef en daarna als directeur a.i. DB en als directeur a.i. BTW), en dit tot algehele tevredenheid van medewerkers, diensthoofden en hiërarchische meerdere (cf. het integraal zeer gunstig advies van de Gewestelijk directeur AABBI Brussel). Doordat de heer XXXX op 01/05/2015 een benoeming bij een andere Algemene Administratie heeft moeten aanvaarden, dient hij een functie uit te oefenen die veel minder aansluit bij zijn profiel van fraudebestrijder. Hierdoor wordt zijn expertise inzake fraudebestrijding, m.n. samenwerking en netwerk met andere antifraude actoren, zowel nationaal als internationaal (o.m. met FOD justitie,

FOD economie, sociale inspectie, CFI, COIV, buitenlandse administraties,...) geheel irrelevant. Dit gebrek aan erkenning, het verlies aan expertise, het verlies aan gewaardeerde medewerkers,... liggen aan de basis van de ernstige morele schade.

*Omwille van voormelde expertise, dient de heer XXXX op heden nog steeds werkzaam te blijven bij de AABBI (binnen de klasse A3), waardoor hij de functie als adviseur-generaal – gewestelijk directeur dit jaar al zeker niet meer zal kunnen opnemen en mogelijks pas op 1 juli 2016 de functie van centrumdirecteur zal kunnen waarnemen.

*Tegen de benoeming op 1 april 2015 van de heer XXXX tot adviseur-generaal bij de AAFISC werden eveneens beroepen tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad van State, zodat er een kans bestaat dat de benoeming van de heer XXXX vernietigd wordt.

2. Financiële repercussies:

*Doordat de heer XXXX slechts op 1 april 2015 werd bevorderd van de klasse A3 naar de klasse A4 (i.p.v. op 1 mei 2014 in de bestreden besluiten), werd hij bijna een volledig jaar bezoldigd in een aanzienlijk lagere weddeschaal. Bij elke verhoging van klasse wordt immers een weddeverhoging voorzien van minstens € 3.000,00 niet geïndexeerd (huidige index: 1,6084).

*Door deze latere benoeming (1 april 2015 i.p.v. 1 mei 2014) verliest de heer XXXX bovendien bijna 1 jaar klasseanciënniteit, wat nefast is voor de gehele verdere financiële loopbaan (o.m. doorstroming naar klasse A44) en voor de mogelijke promotiekansen naar de klasse A5, waarin een minimale klasseanciënniteit wordt vereist.

*Bij herstructurerings (kantelingen) bij de diverse Administraties van de FOD Financiën wordt bij de toewijzing van de standplaatsen daarenboven voorrang verleend aan de hoogste klasseanciënniteit, wat voor de heer XXXX nefaste gevolgen kan hebben.

*Tegen de benoeming op 1 april 2015 van de heer XXXX tot adviseur-generaal bij de AAFISC werden eveneens beroepen tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad van State, zodat er een kans bestaat dat de benoeming van de heer XXXX vernietigd wordt.

Uit bovenstaande argumentatie blijkt duidelijk dat de heer XXXX wel degelijk over een actueel, persoonlijk, rechtstreeks, griefhoudend en geoorloofd belang beschikt, gezien voormelde negatieve morele en financiële repercussies.”

Beoordeling

6.1. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling Bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang. Het belang moet bestaan, niet alleen op het ogenblik van het instellen van het beroep, maar ook bij de uitspraak daarover.

De voornaamste betrachting van iemand die, zoals verzoeker, voor de Raad van State de rechtshandeling aanvecht waardoor hij niet wordt aangesteld in een betrekking waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld maar waarin integendeel iemand anders wordt aangesteld, is door de nietigverklaring ervan te verkrijgen dat die betrekking opnieuw open wordt verklaard en dat hij aldus de kans krijgt om zelf, in de plaats van degene wiens benoeming nietig is verklaard, in die betrekking te worden aangesteld en om ze daadwerkelijk waar te nemen.

6.2. In de loop van de procedure is verzoeker zelf bevorderd tot adviseur-generaal (klasse A4) en dit met ingang van 1 april 2015. Een vernietigingsarrest kan dan ook niet meer bijdragen tot het rechtsherstel dat een verzoeker normaal met zijn beroep tegen een benoemings-, aanwijzings- of bevorderingsbesluit ambieert, namelijk zelf benoemd, aangewezen of bevorderd worden in de betrokken functie en die functie daadwerkelijk bekleden.

Bovendien blijkt niet uit de aangevoerde middelen dat de verwerende partij de rechtsplicht had om verzoeker reeds in het kader van de incompetiestelling van 1 juni 2011 te benoemen. De bestreden benoemingen zijn integendeel benoemingen naar keuze, gesteund op een vergelijking van de titels en de verdiensten, de waarde en de geschiktheid van de kandidaten. De overheid heeft dan ook niet de rechtsplicht om, in geval van vernietiging van de bestreden benoemingen, verzoeker met terugwerkende kracht tot de graad van adviseur-generaal (klasse A4) te benoemen en zijn loopbaan te reconstrueren.

6.3. De conclusie uit het voorgaande zou in beginsel moeten zijn dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep tegen de eerste, de derde, de vijfde en de zevende bestreden beslissing.

Verzoeker voert evenwel terecht aan dat hij nog een belang bij zijn beroep behoudt, in de mate dat hij voor zijn verdere loopbaan in de graad van

adviseur-generaal (klasse A4) een nadeel zal ondervinden wegens een geringere anciënniteit zoals in zijn antwoord, aangehaald *sub* 5.

Bijgevolg heeft verzoeker nog steeds belang bij het vorderen van de nietigverklaring van de bestreden koninklijke besluiten van 4 april 2014, doch slechts in zoverre de benoemde ambtenaren met de bestreden benoemingen meer anciënniteit hebben verworven dan verzoeker zelf.

In die mate is de exceptie ongegrond.

7.1. De vraag rijst, desnoods ambtshalve, of de aanwijzingsbesluiten van 7 mei 2014 als dienstaanwijzingen wel méér zijn dan loutere maatregelen van interne organisatie en, dus, of ze voor nietigverklaring vatbare handelingen zijn.

Hoe dan ook moet de Raad met de derde tussenkomende partij vaststellen dat verzoeker tegen deze aanwijzingsbesluiten geen afzonderlijke grieven aanvoert.

Mede in acht genomen dat het actueel belang van verzoeker, zoals hiervóór is vastgesteld, beperkt is tot de mate waarin hij door de benoeming van collega's anciënniteitsverlies lijdt, is zijn beroep tegen de tweede, de vierde, de zesde en de achtste bestreden beslissing onontvankelijk.

7.2. De exceptie van onontvankelijkheid is in die mate gegrond.

V. Onderzoek van het derde onderdeel van het derde middel

Standpunt van de partijen

8. Verzoeker voert in het derde middel onder meer de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de formelemotiveringsplicht bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de formele motiveringswet) en van de materiële motiveringsplicht.

In het derde middelonderdeel stelt verzoeker: “motivering vermeldt niet de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen en zij is niet afdoende”. Hij licht dit middelonderdeel nader toe als volgt:

“Uit de bestreden voorstellen blijkt niet waarom over de kandidatuur van verzoeker een ongunstige beslissing werd genomen. Er werd immers niet afdoende gemotiveerd waarom verzoeker minder geschikt ben in vergelijking met de weerhouden kandidaten.

De in de bestreden voorstellen geformuleerde motivering beperkt zich tot [...]:

‘Uit een grondig onderzoek van de kandidaturen van de heer XXXX, ... gerangschikte,..., is gebleken dat zij niet meer bekwaamheid, kennis, titels en verdiensten kunnen doen gelden dan de voorgestelde kandidaat. Er is derhalve geen reden om af te wijken van het klassement opgemaakt na de evaluatie van de technische en generieke competenties’.

In de dossiers waarvan inzage werd genomen, is het voormelde citaat de enige aanwijzing waaruit zou moeten blijken dat de kandidaten zouden zijn vergeleken op hun bekwaamheid, kennis, titels en verdiensten. Bovendien is deze motivatie strijdig met de bepalingen van de incompetitiestelling opgenomen in het Belgisch Staatsblad, waarin men rekening diende te houden met andere selectiecriteria [...].

De motivaties van de weerhouden kandidaten opgenomen in de nota voor het Directiecomité maken daarenboven geen of ruimschoots onvoldoende melding van de in aanmerking genomen bekwaamheid, kennis, titels en verdiensten, zodat enige vergelijking ‘de facto’ zelfs onmogelijk is.

Op basis van de bekwaamheden, kennis, titels en verdiensten vermeld in het bezwaarschrift [...] en in de hoornota voor het directiecomité [...] meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op de [...] vermelde betrekkingen.

[...]

In de dossiers waarvan inzage werd genomen, blijkt bovendien uit niets dat

de kandidaten zouden zijn vergeleken op hun bekwaamheid, kennis, titels en verdiensten [zoals voorzien in de bestreden beslissing], noch op hun motivatie, geïntegreerd onderzoek van technische en generieke competenties, persoonlijk dossier en het advies van de functionele chef (zoals voorzien in incompetitiestelling opgenomen in het Belgisch Staatsblad), noch op hun potentieel en hun toekomstige visie (zoals voorzien in de afwijzing van het bezwaarschrift). Indien het Directiecomité daadwerkelijk een onderzoek zou hebben gedaan en een vergelijking of afweging zou hebben gemaakt op basis van één van voormelde selectiecriteria, dan is dat op een volstrekt oncontroleerbare wijze gebeurd. Na inzage van de voorgelegde dossiers blijft het gissen welke objectieve, redelijke, pertinente en afdoende criteria bij deze vergelijking werden gehanteerd en welke de concrete redenen zijn waarom aan andere kandidaten de voorkeur werd gegeven en als de meest bekwame werden beschouwd.

De bestreden beslissing voldoet niet aan de formele motiveringsplicht die wordt opgelegd door de voornoemde wet van 29 juli 1991, daar de motivering beperkt blijft tot vage en algemene bewoordingen

Dergelijke lichtzinnige beslissingen getuigen van pure willekeur die strijdig zijn met het rechtszekerheidsbeginsel, en die de neutrale en gelijke behandeling van de kandidaten in gevaar brengen.

Zoals op een zeer uitgebreide en gemotiveerde wijze uiteengezet in het bezwaarschrift [...] en de hoornota [...], beschikt verzoeker over een zeer sterk profiel met een grote motivatie, gedegen competenties, een uitstekend persoonlijk dossier en een zeer gunstig advies van de functionele chef, zodat hij een zeer goede kandidaat zou zijn voor de te begeven functie. Dat hij op grond van vage en algemene bewoordingen die geen inzicht geven in de exacte motieven en die kennelijk gesteund zijn op onduidelijke en niet nader gepreciseerde criteria en dus zonder enig rationeel argument wordt opzijgezet, impliceert een schending van het motiveringswet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de ‘feitenvinding’. Doordat verzoeker een gelijke toegang tot bestreden functie werd onthouden, werd ook het gelijkheidsbeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, geschonden.”

9. In haar memorie van antwoord betwist de verwerende partij de stelling van verzoeker en zij beargumenteert dit als volgt:

“3.1. De beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald het motiveringsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel worden nageleefd indien uit de overwegingen van de bestreden benoemingsbeslissing uitdrukkelijk blijkt dat de benoemende overheid effectief de titels en de verdiensten van de kandidaten heeft vergeleken op grond van beschikbare, relevante informatie en met toepassing van objectieve en pertinente criteria en voorts aangeeft op grond van welke motieven geput uit deze vergelijking van titels en verdiensten de voorkeur wordt gegeven aan een bepaalde kandidaat.

De bestreden benoemingsbesluiten zijn gemotiveerd op grond van de nota's van de auditeur-generaal van de bijzondere belastinginspectie van 17 oktober 2013 en 20 maart 2014 [...].

In de nota van 17 oktober 2013 worden de doorslaggevende motieven weergegeven waarom de voorkeur wordt gegeven aan mevrouw Gerda Vervecken en de heren W. Vos, Jan Helsen, Walter Decoster en niet aan verzoeker [...].

3.2. Verzoeker houdt wederom verkeerdelijk voor dat er rekening werd gehouden met andere selectiecriteria dan diegene die werden opgenomen in het selectiereglement en tracht aan te tonen dat hij over meer titels en verdiensten beschikt dan sommige andere benoemde kandidaten.

De selectiecriteria die echter in aanmerkingen werden genomen zijn:

- motivatie in de kandidaatstelling en tijdens het interview;
- technische en generieke competenties opgenomen in het functieprofiel en getest in enerzijds de tweede selectiefase en anderzijds op een geïntegreerde wijze in de vierde selectiefase;
- het persoonlijk dossier;
- advies van de functionele chef

Bijgevolg werd er bij de vergelijking van de kandidaten geen rekening gehouden met de effectieve graden/titels van de kandidaten, noch met de dossiers die de kandidaten in het verleden effectief behandeld zouden hebben.

In het midden gelaten of verzoeker meer effectieve titels of complexe dossiers zou behandeld hebben dan sommige andere benoemde kandidaten, zijn er tijdens het interview, bij de consultatie van het persoonlijk dossier van de kandidaten en in het advies van de functionele chefs geen nieuwe betekenisvolle onderscheidende elementen tussen verzoeker en de overige kandidaten naar voren gekomen. Bijgevolg was er geen reden om af te wijken van het tweede selectie criterium, zijnde de technische en generieke competenties.

Uit het geïntegreerde resultaat blijkt dat verzoeker immers minder goed scoorde op deze competenties dan de benoemde kandidaten [...].

3.3. De uitgebreide motivering in de nota van 17 oktober 2013 waarin verwezen wordt naar de antwoorden op de vragen die gesteld werden tijdens het interview (4de selectiefase) tonen aan dat het geïntegreerde resultaat (3de selectiefase) van de selectietesten van [Selor] overeenkomt met het geïntegreerde onderzoek naar technische en generieke competenties tijdens het interview.”

10. In antwoord op verzoeker dat er niet afdoende werd gemotiveerd waarom hij minder geschikt werd bevonden in vergelijking met de in aanmerking genomen kandidaten en dat de motivering niet de juridische en feitelijke overwegingen zou vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en niet afdoende zou zijn, stelt de eerste tussenkomende partij het volgende:

“In tegenstelling tot de bewering van verzoeker werden de kandidaten wel vergeleken op hun bekwaamheid, kennis, titels en verdiensten.

De generieke en technische competenties van de kandidaten werden geëvalueerd door [Selor]. Het interview beoordeelde o.m. de motivatie en de generieke en technische competenties op een meer geïntegreerde wijze.

De elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaten werden duidelijk bij de selectie in overweging genomen.

Er werd eveneens advies gevraagd aan de hiërarchische meerdere van de kandidaten.

Volgens verzoeker zou nergens uit blijken dat er bij de evaluatie rekening gehouden werd met de elementen uit het persoonlijk dossier en met het advies van de hiërarchische meerdere. Verzoeker vergist zich. De wet verplicht enkel rekening te houden met de elementen van het persoonlijk dossier en met het advies van de hiërarchische meerdere, doch bepaal[t] op geen enkele wijze de manier waarop hiermede moet rekening gehouden worden. Bij gebreke aan verdere wettelijke voorschriften behoort deze weging derhalve tot de soevereine bevoegdheid van de interviewers in fase 4. Deze interviewers kunnen aldus bijvoorbeeld beslissen om enkel rekening te houden met dit persoonlijk dossier en het advies van de hiërarchische meerdere, voor zover hieruit negatieve elementen zouden blijken die een nuttige rangschikking zouden verhinderen (bv. tuchtprocedures, negatieve inschrijvingen in het persoonlijk dossier, hiërarchische die van oordeel is dat de kandidaat absoluut ongeschikt is in zijn huidige functie,...). Wanneer de interviewers gelijktijdig en hierop aansluitend zouden beslissen om de positieve elementen uit het persoonlijk dossier en het advies van de hiërarchische meerdere niet te wegen, dan behoort deze beslissing tot hun soevereine bevoegdheid zonder hiermede de wet te overtreden, omdat zij in elk geval de elementen uit het persoonlijk dossier en uit het advies van de hiërarchische meerdere moeten wegen om vast te stellen of er al dan niet negatieve elementen in zouden voorkomen. In deze optiek zal deze weging uit de motivatie enkel blijken wanneer een kandidaat afgewezen of voorbijgegaan wordt door vermelding van deze negatieve elementen. In andere gevallen zal deze weging niet expliciet blijken, hetgeen echter aldus niet betekent dat geen rekening werd gehouden met de elementen uit het persoonlijk dossier of uit het advies van de hiërarchische meerdere.

De selectie van de kandidaten gebeurde op een grondige, doordachte en controleerbare wijze. Verzoeker stelt tevens dat hij meer titels kan doen gelden dan sommige weerhouden kandidaten [...].

Het woord 'sommige' betekent inherent dat dit niet geldt voor alle weerhouden kandidaten en dat verzoeker bijgevolg niet meer titels kan doen gelden dan sommige weerhouden kandidaten. Aangezien tussenkomende partij in dit verband nergens in het verzoekschrift van verzoeker met naam wordt vernoemd en tussenkomende partij zelfs meer titels kan doen gelden dan verzoeker (zie hierna), wordt aangenomen dat tussenkomende partij niet beoogd wordt in dit derde onderdeel.

Verzoeker stelt tevens dat hij meer bekwaamheid, kennis en verdiensten kan doen gelden dan sommige weerhouden kandidaten[...].

Het woord 'sommige' betekent inherent dat niet geldt voor alle weerhouden kandidaten en dat verzoeker bijgevolg niet meer bekwaamheid, kennis en verdiensten kan doen gelden dan sommige kandidaten. Aangezien tussenkomende partij in dit verband nergens in het verzoekschrift van verzoeker

met name wordt vernoemd en tussenkomende partij zonder enige twijfel minstens evenveel bekwaamheid, kennis en verdiensten kan doen gelden als verzoeker, wat trouwens onder meer tot uiting komt in zijn hoge score (16,5/20) op de evaluatie van zijn technische competenties, wordt aangenomen dat tussenkomende partij niet beoogd wordt in dit derde onderdeel.”

11. De tweede tussenkomende partij antwoordt op het derde middelonderdeel van het derde middel als volgt:

“Betreffende de beginselen van behoorlijk bestuur en het motiveringsbeginsel werpt verzoeker op dat uit de bestreden besluiten niet blijkt waarom over zijn kandidatuur een ongunstige beslissing werd genomen.

De motivering betreffende de benoeming van verzoekster in tussenkomst is klaar en duidelijk. Er zijn voldoende aanwijzingen in de nota van 17 oktober 2013 waaruit blijkt waarom de keuze uiteindelijk op verzoekster in tussenkomst is gevallen.

Zo stelt uw Raad tevens dat bij benoemingen in positieve zin moet worden gemotiveerd: de benoemende overheid moet vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd, maar niet waarom de andere kandidaten niet worden benoemd. Dit neemt niet weg dat de benoemende overheid de redenen moet aangeven die haar ertoe hebben gebracht een bepaalde kandidaat boven een andere te verkiezen.

Verzoeker begint daarna nogmaals over de volgens hem verkeerde selectiecriteria, waardoor hij tracht aan te tonen dat hij over betere titels en verdiensten beschikt.

Hier moet er nogmaals worden gezegd dat het de selectiecommissie is die – een ruime – beoordelingsbevoegdheid heeft.”

12. Wat de weerlegging van het derde middelonderdeel van het derde middel betreft, verwijst de derde tussenkomende partij in haar memorie van antwoord in eerste instantie naar de memorie van antwoord van de verwerende partij waarin volgens haar reeds een gemotiveerde weerlegging van dit middelonderdeel wordt gegeven.

Vervolgens tracht de derde tussenkomende partij met een vergelijkende tabel van de “bekwaamheden, kennis, titels en verdiensten” van verzoeker enerzijds en van de derde tussenkomende partij anderzijds, de beweringen van verzoeker te weerleggen. De derde tussenkomende partij verwijt verzoeker dat hij in zijn verzoekschrift bewust een onjuiste en onvolledige weergave geeft van een aantal relevante zaken.

Ten slotte benadrukt de derde tussenkomende partij dat de concrete weging van alle onderzochte elementen tot de discretionaire bevoegdheid van de benoemende overheid behoort.

Beoordeling

13.1. De bestreden benoemingen zijn benoemingen naar keuze. Ze moeten overeenkomstig de formelemotiveringswet de feitelijke en juridische overwegingen bevatten die aan het besluit ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn.

13.2. Verzoeker voert in het derde middelonderdeel onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet doordat tot de benoemingen opgenomen in de bestreden koninklijk besluiten van 4 april 2014, besloten werd na een selectieprocedure waarbij de verwerende partij heeft nagelaten uitdrukkelijk en afdoende in feite en in rechte te motiveren waarom hij niet is benoemd. Hij viseert daarbij in de eerste plaats de motivering van de nota van 17 oktober 2013 van de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie voor het directiecomité, alsook de motivering van het antwoord van het directiecomité met verwijzing naar de nota van de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie van 20 maart 2014 waarin de door verzoeker in zijn bezwaarschrift geuite grieven worden beantwoord. Hij stelt dat de gegeven motivering vaag en onduidelijk is en in algemene bewoordingen is gesteld en dat niet precies is aangegeven op grond van welke criteria de vergelijking tussen de verschillende kandidaten is gebeurd.

13.3. De formelemotiveringsplicht waarvan verzoeker de schending aanvoert, is vervat in de formelemotiveringswet.

De artikelen 2 en 3 van deze wet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze.

De formelemotiveringsplicht impliceert dat de motieven uit de bestreden beslissing zelf moeten blijken. Wel kan worden aangenomen dat aan de doelstelling van de formelemotiveringsplicht om de betrokkene een zodanig inzicht te geven in de motieven van de beslissing dat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het zinvol is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden, is voldaan, indien de betrokkene desgevallend langs een andere weg kennis heeft gekregen van de motieven waarop de beslissing is gesteund, ook al worden die motieven dan niet in de beslissing zelf veruitwendigd. Dit kan doordat de beslissing verwijst naar andere stukken.

Een dergelijke “motivering door verwijzing” dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten de desbetreffende stukken zelf afdoende gemotiveerd zijn en mogen ze niet tegenstrijdig zijn. Ten slotte dienen de stukken in de uiteindelijke beslissing te worden bijgevalen door de beslissende overheid. Zoals hierna zal blijken, is *in casu* niet aan één van die voorwaarden voldaan.

13.4. De koninklijke besluiten van 4 april 2014 waarbij de bestreden benoemingen zijn gebeurd, bevatten zelf niet de motieven die aan de benoemingen ten grondslag liggen. Wel wordt telkens in het zevende lid van de aanhef van die benoemingsbesluiten verwezen naar “het met redenen omklede advies van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën, uitgebracht op 25 oktober 2013, 10 januari 2014 en 21 maart 2014”.

In het voornoemde “advies” van 25 oktober 2013 wordt verwezen naar de nota van 17 oktober 2013 van de administrateur-generaal van de van de Bijzondere Belastinginspectie waarin voor elke betrekking een kandidaat wordt voorgesteld en in het voornoemde “advies” van 21 maart 2014 wordt verwezen naar de nota van de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie van 20 maart 2014 waarin de door verzoeker in zijn bezwaarschrift geuite grieven worden beantwoord. Uit de met redenen omklede

“adviezen” van het directiecomité van de FOD Financiën, uitgebracht op 25 oktober 2013 en 21 maart 2014 blijkt dat het directiecomité de standpunten ingenomen in deze nota’s is bijgevallen. Van al deze stukken heeft verzoeker kennis gekregen.

13.5.1. Blijft dan nog de vraag of de desbetreffende stukken zelf afdoende gemotiveerd zijn.

Verzoeker voert in essentie aan dat “hij op grond van vage en algemene bewoordingen die geen inzicht geven in de exacte motieven en die kennelijk gesteund zijn op onduidelijke en niet nader gepreciseerde criteria en dus zonder enig rationeel argument [is] opzijgezet”.

13.5.2. De in de incompetitiestelling vastgelegde selectieprocedure bepaalt met betrekking tot de derde en vierde fase het volgende:

“3. Integratie (samenvoeging) door de dienst Bevorderingen van de resultaten van de evaluaties van de technische en generieke competenties, op basis waarvan door het Directiecomité een klassement wordt opgesteld van de kandidaten en per functieprofiel/lokalisatie de tien beste resultaten worden geïdentificeerd.

[...]

4. Interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde.

Dit interview zal toelaten de motivatie van de kandidaat met betrekking tot de gesolliciteerde betrekking(en) te evalueren en de vereiste technische en generieke competenties per gepostuleerd functieprofiel op een geïntegreerde manier te onderzoeken.

Tijdens dit interview zal er eveneens rekening worden gehouden met de elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaat evenals met het aan zijn functionele chef gevraagde advies met betrekking tot zijn functioneren in zijn huidige opdrachten en taken.”

Hieruit volgt dat na de integratie van de technische en generieke competenties per functieprofiel/lokalisatie de tien beste kandidaten dienen te worden geïdentificeerd. De vierde fase houdt in dat de overheid tijdens die fase een vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten moet uitvoeren, niet enkel wat de resultaten van de integratie van de technische en generieke

competenties betreft, maar ook wat de resultaten van het interview betreft waarbij rekening dient te worden gehouden met de elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaat, evenals met het aan zijn functionele chef gevraagde advies met betrekking tot zijn functioneren in zijn huidige opdrachten en taken.

13.5.3. In de nota van 17 oktober 2013 van de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie wordt in dat verband voor elke betrekking telkens als volgt te werk gegaan. Eerst wordt het klassement weergegeven van de kandidaten na integratie van de resultaten van de technische en generieke competenties. Vervolgens wordt gesteld dat zonder afbreuk te doen aan het gemotiveerd advies van de leidende ambtenaar en aan de beslissing van de benoemende overheid, de voorkeur wordt verleend aan de kandidaat die het best gerangschikt is bij die integratie. Dan wordt vermeld dat de kandidaten zijn uitgenodigd voor een interview dat moet toelaten de motivatie van de kandidaat te evalueren aangaande de betrekking waarnaar wordt gesolliciteerd, en tevens de door het functieprofiel vereiste technische en generieke competenties op een geïntegreerde manier te onderzoeken. Daarna wordt de voorgestelde kandidaat vermeld en wordt een motivatie van het voorstel gegeven. Ten slotte wordt een motivatie met betrekking tot de niet voorgestelde kandidaten gegeven die voor verzoeker telkens luidt als volgt:

“Uit een grondig onderzoek van de kandidaturen van ... de heer XXXX, ... kandidaat gerangschikt ..., is gebleken dat zij niet meer bekwaamheid, kennis titels en verdiensten kunnen doen gelden dan de voorgestelde kandidaat. Er is derhalve geen reden af te wijken van het klassement opgemaakt na de evaluatie van de technische en generiek competenties.”

13.5.4 Uit de hiervóór weergegeven werkwijze noch uit het administratief dossier blijkt, dat de overheid bij de vierde fase de titels en verdiensten van alle kandidaten heeft vergeleken zoals voorgeschreven. Hoewel het administratief dossier wel een transcriptie bevat van het interview van verzoeker en de tussenkommende partijen, wordt onvoldoende aangetoond in welke mate de administrateur-generaal en het directiecomité ook met het persoonlijk dossier en het advies van de functionele chef rekening hebben gehouden.

Hoewel het directiecomité, met verwijzing naar de nota van de administrateur-generaal van 17 oktober 2013, het voorstel om de tussenkomen partijen te benoemen formeel heeft gemotiveerd, beperkt het zich wat verzoeker betreft tot een loutere stijlformule en blijkt niet afdoende om welke concrete redenen het verzoeker niet heeft voorgesteld. De enkele verwijzing naar de klassering van verzoeker in de derde fase en het interview volstaan niet, omdat een volledige vergelijking van de titels en de verdiensten niet alleen een vergelijking vereist op basis hiervan, maar ook een vergelijking op basis van het persoonlijk dossier en het advies van de functionele chef. Niets laat aan verzoeker toe te vernemen waarom de antwoorden van de kandidaten tijdens het interview alsook hun persoonlijk dossier en het advies van hun respectieve functionele chefs niets hebben veranderd – ook niet wat verzoeker zelf betreft – aan de rangschikking van de kandidaten na de evaluatie van hun technische en generieke competenties.

Ter gelegenheid van de bezwaarprocedure heeft het directiecomité evenmin de argumenten van verzoeker ontmoet. Uit de nota van de administrateur-generaal van de Bijzondere Belastinginspectie van 20 maart 2014 waarnaar de beslissing van het directiecomité van 21 maart 2014 verwijst, blijkt nogmaals dat overwegend is gesteund op het geïntegreerd klassement van de generieke en technische testen, maar blijkt onvoldoende wat het gewicht is geweest van het interview van verzoeker, daarin begrepen het persoonlijk dossier en het advies van zijn functionele chef van verzoeker bij de vergelijking van de titels en de verdiensten.

13.6. Uit wat voorafgaat volgt dan ook dat de gegeven motivering geen afdoende motivering uitmaakt.

14. Het derde onderdeel van het derde middel is gegrond.

VI. Anonimisering

15. Verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- **het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Wim Vos wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;**
- **het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Gerda Vervecken wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;**
- **het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Jan Helsen wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën;**
- **het koninklijk besluit van 4 april 2014 waarbij Walter Decoster wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën, doch enkel in zoverre deze koninklijk besluiten aan de genoemde personen een anciënniteit in de genoemde graad verlenen die teruggaat tot vóór 1 april 2015.**

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, voor elk begroot op 150 euro.

4. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de gedeeltelijk vernietigde besluiten.

5. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 november 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.
---------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren